

საქალაქო-საბუღალთრობის დეპარტამენტი

გაზეთის ფასი

Table with 2 columns: Subscription type (e.g., monthly, quarterly) and Price (e.g., 7 kopecks, 15 kopecks).

საბჭოების განკარგულება... აღიქვამს

„დროება“ გამოდის კვირის ერთხელ, პარასკეობით.

დროება

თბილისში — „დროების“ რედაქციის კანტორაში, მელიქიძის და კაკაბაძის სახლში... ვ. თ. თბილისში

პეტროს ორი თვის განმავლობაში შეუძლია უკან... აღიქვამს

საკრძალი იმის და სალიტერატურო გაზეთი.

ფალიშადი მემამულე

შინაარსი

საკრძალი იმის... დიდი ხანია მისცა თავის თავს; დიდი ხანია იგრძნობდა იმან, რომ ჩვენი ცხოვრების რიგითი

საქართველო

ქვეყნის ქართული წიგნების გამომცემი

ძალიან ხშირად გავიგონებ ჩვენში სიტყვებს, რომ საქართველოში საქართველოს ისტორიის და ლიტერატურის მცოდნე და მოყვარე ქართველები

ძალიან ხშირად გავიგონებ ჩვენში სიტყვებს, რომ საქართველოში საქართველოს ისტორიის და ლიტერატურის მცოდნე და მოყვარე ქართველები

ფელტონი

უკვლად ბედნიერი მხარე

თბილისში, ჩემი ფელტონების მკითხველებს შუა, ერთი განსაკუთრებით ახირებული მკითხველი ურევია, რომელსაც მე ვით უფრო დიდ პატივს ვცემ და რომლის სჯას მე

მისი სურვილი დავაკმაყოფილო... რას არ იზამს კაცი, რომელსაც მაინცა და მაინც უნდა მკითხველები იზოვოს, რომ მის საუბარს ვინმე მაინც უკრძალოს!

ბა აუცილებლათ საჭირო; დიდი ხანია გავიგონებ ჩვენში სიტყვებს, რომ საქართველოში საქართველოს ისტორიის და ლიტერატურის მცოდნე და მოყვარე ქართველები

ფუთის სოფელში, რაღათ გვახსენებ შენ მუდამ მის სიმწარეს, რათ გვიშლი და გვიჩხრეკე მის საზიზღარ სურათებს, რათ არ გვიხალისებ გულს მშვენიერი და მომხიბვლელი სურათებით, ისეთებით, რომ მათმა წაკითხვამ ერთი

მკითხველმა იცის, რომ მე ხშირად ვსდევდი ამ რჩევას, და თუ ყოველთვის აღტაცების კილოზე არ ვსწრდი ჩემ ფელტონებს, ძლიერ ხშირად ხმას ვიკვნიტდი და სევდიანი სურათების ხატვას ხელს არ ვკიდებდი, როცა ეს სურათები თავისით ხტებოდნენ კალმოდგან ჩემ თვით ქაღალდზე. მაგრამ დღეს, მუთისში, ამ ჩვენი როინის ნაპირს, მე სრულიად მზათა ვარ აღტაცებაში მოვიყვანა ჩემი ახირებული მკითხველი და სამუდამოდ დავაკმაყოფილო მისი ახირებული სურვილი. მე გამოუხატავ იმას ისეთ სურათებს, რომ თავის ღღერში, მათი გადათავლიერების დროს, იმას სევდა და ნაღველი არ გაახსენდეს. ან რა უნდა აქ, მუთისის, სეველს და ნაღველს? ამისთანა ბუნებაში, ამისთანა ბედნიერ ხალხს

მასაკეთებელი კი ამ საქმეში უკრძალოს და იმის ალსრულებაში მოყვანა ძალიან მოხარევენ ერთმანეთს. ჩვენი საზოგადოება რამდენიმეჯერ შეუდგა, ხან მთავრობის შეწყვეთი და ხან საკუთრათ, ძველი წიგნების გამოცემას; ამ ოცი წლის წინეთ მაშინდელმა მთავარმართებელმა, თ. შარანცოვმა, ყოველ-გვარი ლონისძიება მისცა უფ. პ. იოსელიანს ძველი წიგნების გამოცემისთვის; შემდეგ საზოგადოებაში შეკრებილი ფულით გამოსცეს პირველი წიგნი „პალმასობისა“; ბოლოს, 1869 წ., თ. შრ. მრბელიანის თაობით, ჩვენს საზოგადოებაშივე შეიკრიბა ცოტადენი ფული, რომლითაც შარანცოვმა უფ. ბერძენიძე, წყაბათულობა და შვიკაშვილი და „დევიტიანი“ გამოსცეს. მაგრამ, როგორც ხშირად ემართება ხალხს ჩვენებურ კაცს, საზოგადოებამ ვერ მოიყვანა სისრულეში თავის წიდილი; იმის თაობას და მეტადინეობას დღემდე ორიოდ ძველი წიგნის გამოცემის მეტი არა გაუკეთებია რა. ჩვენ, რასაკვირველია, ამისთვისაც მაღლობენ უნდა ვიყენებთ; მაგრამ არ შეგვიძლია არა ვსთქვათ, რომ იმ საშუალებითა და ღონისძიებით, რომელიც ჩვენ საზოგადოებას ჰქონდა და აქვს, უფრო მომეტეხული გაცეთება შეიძლება.

ჩვენი მხრით, აქვე ერთ სურვილს გამოვაცხადებთ: თუ საიმედო საშუალება იქნა (უახლესო ხოზ, რასაკვირველია, საქმის დაწყება შუა, ნეტარების მეტს ალავი აბა რას უნდა ჰქონდეს? ღვებუთ მაშ, ჩემო ახირებულ მომხიბვლელს, სევდა იქით მივადლო და ემდგომოთ ბედნიერება, ხალისი, ნეტარება, ერთი სიტყვით, ყველაფერი, რაც კი კაცის სიცოცხლეს ამშვენებს და აუცხოვებს.

ერთ წელიწადზე მეტია, რაც მე მუთისის არ მიხანავს, და როცა მე წლელის ხელახლა ამ ქალაქში დავბრუნდი, მისი ცნობა სწორედ გამიძინდა. რა და რა ჩინებული და საუცხოვეო ცვლილება არ მომხდარა შვი! როგორ გამოცვლილა მისი გარეგანი სახე, მისი ზნე, თვისება, მისი მცხოვრებლების ხასიათი და მდგომარეობა! უნახავს კაცს, როდისმე, ამისთანა საკვირველი ცვლილება, ამისთანა უეცარი გაუკეთებელი და ბედი? მის მოსწრებაში ამისთანა განსხვავების ნახვა, ვის მოუკრავს მისთვის თვალი?..

ჯერ უნდა ნახოს კაცმა, როცა მუთისის შედის, მუთისის მშვენიერი და მშვენიერათ მორთული ბულვარი. ღმერთო ჩემო, რამშვენიერი ცაცხვებით და სხვა ჩრდილიანი ხეებით შერჩობულია ეს ხალი, რა ნაივია მის აღლევებში, რა სიგრილვა მათ ჩრდილში!.. რა ხელოვნურათ გაცობილია შვი, შუაგულ ალავს, მშვენიერი პაწაწა ტბა, რომლის კამკამ, გრილ და წმინდა წყალში თვალთმაქცურათ

არ შეიძლება, სანატრელია, რომ ეს საქმე ისეთ პირებს მიენდოს, რომელთაც წამდევლათ ესმისთ ძელი წიგნების ღირსება და იმ არხიებისა და წარდევების მტერები, რომელიც იმყოფებიან ახლა ჩვენი ხელნაწერები, ისეთების გამორჩევა და დაბეჭდა შეიძლოსთ, რომელთაც მართლა წამდელი რამ ისტორიული მნიშვნელობა ექნებათ ჩვენთვის, რადგან უწყვილია, რომ ყველაფერი; რაც კი ძველებულ ეტრატზე ან სქელ მწვანე ქაღალდზე ნაწერი, ჩვენი „თავის თავის გასაცნობლათ“ გამოსადევი არ იქნება.

სიღნაღიდა

(„დროების“ კორესპონდენცია)

სიღნაღის უფლი, წამეტანად ის მხარე, რომელსაც ეწოდება თავი შინიყი, ამ ათორმეტ წლის წინ ძალიან მდიდარ იყო: ყოველ სოფელში ცხოვრებდნენ იმისთანა ოჯახები, რომელთაც იმდენი ძროხა, ცხვარი, ღორი და სხვა საქონელი ყვანდო, რომ თითქმის არ ეცოდნენ იმათი რიცხვი; ზოგიერთების ქონება ათას თუმანს გადაჭარბებდა. ამ შემძლებელ ხალხს გარდა, თითქმის ყველა კომლს მოსდიოდა თავისი სამყოფი სარჩო; მათხივარი და უქონო ძალიან იშვიათად იპოვებოდა. მხლა კი სულ სხვა არის: მდიდრები ძალიან დაღარბდნენ; და რომელიც შუათანად ცხოვრობდნენ, ისინი ისეთ ვალში ჩაცვიდნენ, რომ, რაც მამულები აქვთ, სულ რომ დაიძრონ, კიდევ ბევრი დაეძებათ თავზე; ბევრნი აქეთ-იქით გადაცვიდნენ სხვა და სხვა ალაგებში, მუშაობის საშოვნელათ

სამს მუქი-მწვანის და ჩეხილის ღანი, როცა მის ლაქვარ სიღრმეში ხალისიანათ ბანაობს ჩამავალი მზის შუქი!.. რა ლაზათიანი სანახეა მოვარაყებული და სხვა და სხვა მხეცების ტყაით მორთული პაწაწა ნაგები, რომლითაც დასაქრებდნენ ტბაზე ბედნიერი ქუთაისელები, და ქვიფიანათ, ნავის ნიჩბით, ოქროს და ვარდის-ფერ თევზებს ეთამაშებიან!.. ნეტავი * შენ, ბედნიერო მუთისო, რომ არაფრის დარდი არ გაწუხებს, და ასე სამოთხურათ შეგძლია შენი ბედნიერი დღეების დაღამება!..

ამ ჩინებულ ტბას კარგა ადგილი უკავია. მისი წყალი ერთ წყაროდგან მოდის, რომელიც მუთისზე გვირანათ მოშორებულია. ტბის ამოთხრა, წყლის გამოყვანა, ნაგების და სხვა გაწყობილების დამზადება დამჯდარა მეტის—მეტათ იაფთ; ქალაქს სულ ხუთასი თუ ექვასი თუმანი დაუხარჯავს ამ საქმისთვის. მისაც გულში ცოტადენი ესტეტიკური გრძობა აბადია, ვისაც წამდელი მშვენიერება და ლაზათი უყვარს, ის, რასაკვირველია, ადვილათ დამეთანხმება, რომ ეს ფული შეუნიშნავათ ცოტა რამა იმ სიამოვნებასთან და სარგებლობასთან შედარებით, რომელსაც მისი დახარჯვა მთელ მუთისს აძლევს. მართლაც, ხალისიანი სიგრძობის გარდა მოვარაყებულ ნაგებზე, რამდენათ ღირს

